Canones.

1. Inprimis cavendum est, ne abripiamur vehementi furore et primo irae impetu.

2. Quando jam ira exarsimus, cavendum est, ne eo usq; abripiamur, ut committamus qd, q sit vel q tra honestatem &c:

3. Quando incanduimus, cavendum ē ne maneamus implacabiles, sed ut honestis rationibq locum demus et de ira remittamq.

4. Non irascendum est pp leves cās, sed tm pp graves et arduas, pertinentes ad honorem nrum ejusq; defensionem, itemq; defensionem legum, patriae et cultus divini.

5. Non irascendum oibq, ō ijs sane, q p imprudentiam peccarunt, nec ijs q culpam deprecantur et veniam petunt, sed malis, improbis et quos sidorum scelerum non poenitet.

6. Tempus considerandum, quando et quam diu sit irascendum, neq; enim semp, neq; perpetuo ē irascēdum.